

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน" มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาเหตุผลของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน เพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน เพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคินกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน และเพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคินจำนวน 29 คน ศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-depth Interview) และเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าตนเองด้วยค่าสถิติที (t-test) จากผลการสัมภาษณ์สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตามลำดับดังนี้คือ

- ตอนที่ 1 ผลการศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเหตุผลของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน
- ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน
- ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคินและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน
- ตอนที่ 4 ผลการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบขำคิน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเหตุผลของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 3 ประเด็นคือ

- 1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในอดีต
- 1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน และพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืน

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัย				
- รัฐบาล	4	19.05	-	-
- เอกชน	14	66.67	8	100
- ราชภัฏ	2	9.52	-	-
- อื่นๆ	1	4.76	-	-
รวม	21	100	8	100
เกรดเฉลี่ย				
- ต่ำกว่า 1.5	4	19.05	-	-
- 1.51 – 2.00	4	19.05	2	25
- 2.01 – 2.50	9	42.85	5	62.5
- 2.51 – 3.00	3	14.29	-	-
- 3.01 – 3.50	-	-	1	12.5
- มากกว่า 3.51 ขึ้นไป	1	4.76	-	-
รวม	21	100	8	100

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่มาของรายได้				
- พ่อแม่	15	71.43	6	75
- การทำงาน	6	28.57	1	12.5
- แพน	-	-	1	12.5
รวม	21	100	8	100
รายได้ (บาท)				
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	3	14.29	1	12.5
- 5,001 - 10,000	10	47.62	5	62.5
- มากกว่า 10,001 ขึ้นไป	8	38.09	2	25
รวม	21	100	8	100
ที่อยู่อาศัย				
- อยู่กับพ่อแม่	18	85.71	3	37.5
- ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	3	14.29	5	62.5
รวม	21	100	8	100
การสื่อสารในเรื่องต่าง ๆ ให้กับบิดามารดา				
- มีการพูดคุย	19	66.67	4	50
- ไม่มีการพูดคุย	7	33.33	4	50
รวม	21	100	8	100
การเคยมีเพศสัมพันธ์มา ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ข้ามคืน				
- เคย	21	100	8	100
- ไม่เคย	-	-	-	-
รวม	21	100	8	100

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีคู่รัก/คนรักของ กลุ่มตัวอย่าง				
มี	10	47.62	6	75
ไม่มี	11	52.38	2	25
รวม	21	100	8	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งในเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทั้งหมด ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐบาลจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และน้อยที่สุดคือ อื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ตามลำดับ

ด้านเกรดเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในเพศชายและเพศหญิงอยู่ระหว่าง 2.01 – 2.50 โดยในเพศชายมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85 และเพศหญิงมีจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาในกลุ่มตัวอย่างเพศชายได้เกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 1.5 เท่ากันกับเกรดเฉลี่ย 1.51 – 2.00 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยที่มากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างเพศชายคือ มากกว่า 3.51 ขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงคือเกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 และเมื่อพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยที่น้อยที่สุดของกลุ่มตัวอย่างเพศชายคือ ต่ำกว่า 1.5 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงคือ เกรดเฉลี่ย 1.51 – 2.00 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

ด้านที่มาของรายได้ในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีที่มาของรายได้จากพ่อแม่เป็นส่วนใหญ่ โดยในเพศชายมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และในเพศหญิงจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ตามลำดับ ที่มาด้านรายได้อื่นๆเมื่อจำแนกตามเพศพบว่าในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย มาจากการทำงานจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 28.57 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมาจากการทำงานและได้จากแฟนเท่ากันเป็นจำนวนอย่างละ 1 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในทั้งเพศชายและเพศหญิงเฉลี่ยอยู่ที่ 5,001 – 10,000 บาทต่อเดือน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 47.62 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 62.5 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนในเพศชายรองลงมาคือ มากกว่า 10,001 ขึ้นไป จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 38.09 และน้อย

กว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือนจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 14.29 ในขณะที่เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,001 ขึ้นไป จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 25 และน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือนจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ด้านที่อยู่อาศัยในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันโดยพบว่าในเพศชายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่กับพ่อแม่มากกว่าไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่อยู่กับพ่อแม่มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และไม่ได้อยู่กับพ่อแม่คิดเป็นมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มากกว่าอยู่กับพ่อแม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และอยู่กับพ่อแม่มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

สำหรับการสื่อสารพูดคุยในเรื่องต่างๆให้กับบิดามารดาฟังนั้น มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง กล่าวคือ ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่มีการพูดคุยในเรื่องต่างๆให้กับบิดามารดาฟังมากกว่าไม่มีการพูดคุย โดยมีการพูดคุยจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่มีการพูดคุยจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการพูดคุยในเรื่องต่างๆให้กับบิดามารดาฟังเท่ากันกับไม่มีการพูดคุยในเรื่องต่างๆให้บิดามารดาฟังคือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ

ด้านการเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณั้น ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณเท่ากันทั้งในเพศชายและเพศหญิง คือเพศชายจำนวน 21 คนและเพศหญิงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ด้านการมีความสัมพันธ์แบบคู่รัก/คนรักของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันนั้น มีความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างเพศชายไม่มีความสัมพันธ์แบบคู่รัก/คนรักในปัจจุบันจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 ไกล่เคียงกับผู้มีความสัมพันธ์แบบคู่รัก/คนรักจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์แบบคู่รัก/คนรักในปัจจุบันจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และไม่มีความสัมพันธ์แบบคู่รัก/คนรักจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในอดีต

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในอดีต

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ				
- 13	2	9.52	-	-
- 14	1	4.76	2	25
- 15	6	28.57	1	12.5
- 16	3	14.29	-	
- 17	4	19.05	2	25
- 18	3	14.29	3	37.5
- 20	2	9.52	-	
รวม	21	100	8	100
ความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่าง				
- คนรัก / แฟน	11	52.38	7	87.5
- เพื่อน	8	38.10	1	12.5
- บุคคลแปลกหน้า	2	9.52	-	-
รวม	21	100	8	100
ระยะเวลา				
- 0 – 3 เดือน	16	76.19	4	50
- 3 – 6 เดือน	3	14.29	2	25
- 6 เดือน - 1 ปี	2	9.52	2	25
รวม	21	100	8	100
ความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์ เพศสัมพันธ์ที่ผ่านมา				
- ความรู้สึกทางด้านบวก	20	95.24	6	75
- ความรู้สึกทางด้านลบ	1	4.76	2	25
รวม	21	100	8	100

จากตารางที่ 2 พบว่าอายุที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างนั้น ในเพศชายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ในขณะที่เพศหญิงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

เมื่อพิจารณาจากอายุที่น้อยที่สุดที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่า อายุที่น้อยที่สุดในกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกคือ 13 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ในขณะที่อายุที่น้อยที่สุดของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกคือ 14 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

สำหรับบุคคลในกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทางเพศด้วยในครั้งแรกทั้งในเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความเหมือนกันคือ คนรัก/แฟน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ทางเพศด้วยในครั้งแรกกับเพื่อน ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการคบก่อนมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกอยู่ที่ 0 - 3 เดือน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 และเพศหญิงมีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระยะเวลาในการคบก่อนมีเพศสัมพันธ์รองลงมาคือ 3 - 6 เดือน มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และระยะเวลาในการคบ 6 เดือน - 1 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ตามลำดับ ในขณะที่เพศหญิงมีระยะเวลาในการคบก่อนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่ 3 - 6 เดือนเท่ากับ 6 เดือน - 1 ปี จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน โดยในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความรู้สึกทางด้านบวกต่อประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมา ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 95.24 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้สึกในด้านลบต่อประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาในเพศชายมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และเพศหญิงมีจำนวน 2 คน คิดร้อยละ 25 ตามลำดับ

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน และพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืน

ตารางที่ 3 แสดงถึงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน
และพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืน

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย				
- คู่นอนข้ามคืน	3	14.29	1	12.5
- แฟนและคู่นอนข้ามคืน	18	85.71	7	87.5
รวม	21	100	8	100
ความถี่ (ครั้ง/สัปดาห์)				
- 1 - 3	12	57.15	6	75
- 3 - 6	7	33.33	2	25
- มากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป	2	9.52	-	-
รวม	21	100	8	100
จำนวนคู่นอน (คน/เดือน)				
- 1 - 4	16	76.19	7	87.5
- 5 - 8	2	9.52	1	12.5
- มากกว่า 8 คนขึ้นไป	3	14.29	-	-
รวม	21	100	8	100
การได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ				
- ได้	18	85.71	3	37.5
- ไม่ได้	3	14.29	5	62.5
รวม	21	100	8	100
เพื่อนที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืน				
- มี	14	66.67	4	50
- ไม่มี	7	33.33	4	50
รวม	21	100	8	100

ตารางที่ 3 แสดงถึงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน
และพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืน (ต่อ)

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อิทธิพลจากสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืน				
- มี	7	33.33	2	25
- ไม่มี	14	66.67	6	75
รวม	21	100	8	100
รูปแบบของคู่นอน				
- Physical Attraction	21	100	6	75
- Option	-	-	1	12.5
- ทั้ง 2 รูปแบบ	-	-	1	12.5
รวม	21	100	8	100
การเปิดเผยตนเอง				
- เปิดเผย	11	52.38	3	37.5
- ไม่เปิดเผย	10	47.62	5	62.5
รวม	21	100	8	100
สถานที่				
- บ้าน/หอฝ่ายชาย	10	47.62	1	12.5
- บ้าน/หอฝ่ายหญิง	1	4.76	6	62.5
- บ้านเพื่อน	1	4.76	-	-
- โรงแรม	9	42.86	1	12.5
รวม	21	100	8	100
ความมั่นใจในคู่นอน				
- มั่นใจ	9	42.86	4	50
- ไม่มั่นใจ	12	57.14	4	50
รวม	21	100	8	100

ตารางที่ 3 แสดงถึงข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน
และพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืน (ต่อ)

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การดื่มสุรา				
- ดื่ม	19	90.48	7	87.5
- ไม่ดื่ม	2	9.52	1	12.5
รวม	21	100	8	100
ความคิดที่จะยังคง พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ แบบข้ามคืน				
- ยังคงมีต่อไป	18	85.71	6	75
- จะเลิก	3	14.29	2	25
รวม	21	100	8	100

จากตารางที่ 3 พบว่าบุคคลในกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ด้วยในปัจจุบันทั้งในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน คือ แพนและคู่นอนข้ามคืน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 ในขณะที่บุคคลในกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ด้วยในปัจจุบันรองลงมา คือ คู่นอนข้ามคืน นั้น ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และเพศหญิงมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ด้านความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ต่อสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือทั้งกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ 1 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยเพศชายมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 57.15 และเพศหญิงมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ความถี่รองลงมาในกลุ่มตัวอย่างเพศชายคือ 3 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และมากกว่า 6 ครั้งขึ้นไปต่อสัปดาห์มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงรองลงมาคือ 3 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

ด้านจำนวนคู่นอนในแต่ละเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน คืออยู่ระหว่าง 1 - 4 คนต่อเดือน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน

7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 จำนวนคู่นอนในแต่ละเดือนรองลงมาในกลุ่มตัวอย่างเพศชายคือมากกว่า 8 คนขึ้นไป มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และจำนวน 5 – 8 คนต่อเดือน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ขณะที่เพศหญิงมีจำนวนคู่นอนในแต่ละเดือนรองลงมาคือ 5 – 8 คน มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ด้านการได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีความแตกต่างกันในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่ได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ ไม่ได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตรงกันข้ามกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ส่วนใหญ่ไม่ได้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

ด้านการมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืน กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนเท่ากับไม่มี คือจำนวน 4 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ

ด้านอิทธิพลจากสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและเพศหญิงอิทธิพลจากสังคมไม่มีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน โดยเพศชายมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศหญิงมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ในขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ตอบว่าอิทธิพลจากสังคมมีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืน มีจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 33.33 และในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

ด้านรูปแบบของคู่นอนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกจะเข้าไปทำความรู้จัก พบว่ารูปแบบของคู่นอนที่กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงเลือกจะเข้าไปทำความรู้จักส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันคือ Physical Attraction โดยในเพศชายมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และในเพศหญิงมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือ เลือกจะเข้าไปทำความรู้จักเพราะมี Option เท่ากันกับเลือกทั้ง 2 รูปแบบ เป็นจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านการเปิดเผยตนเองกับคู่นอนข้ามคืน พบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงในด้านการเปิดเผยตนเองกับคู่นอนข้ามคืน โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายเปิดเผยตนเองกับคู่นอนข้ามคืนมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 ใกล้เคียงกับไม่เปิดเผยตนเองมีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 47.62 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 62.5 ไม่เปิดเผยตนเองกับคู่นอนข้ามคืน และมีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ที่เปิดเผยตนเองกับคู่นอนข้ามคืน

ด้านสถานที่ที่เลือกไปมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืน พบว่าสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายเลือกไปมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนมากที่สุดคือ บ้าน/หอฝ่ายชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมาคือ โรงแรม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และน้อยที่สุดคือ บ้าน/หอฝ่ายหญิง เท่ากันกับบ้านเพื่อน จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 4.76 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเลือกไปมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนที่บ้าน/หอฝ่ายหญิงมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาคือ บ้าน/หอฝ่ายชายเท่ากันกับโรงแรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ด้านความมั่นใจในคู่นอนว่าไม่มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงในด้านความมั่นใจในคู่นอนว่าไม่มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จำนวน 12 คน ไม่มั่นใจในคู่นอน คิดเป็นร้อยละ 57.14 และมั่นใจในคู่นอนมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมั่นใจในตัวคู่นอนเท่ากันกับไม่มั่นใจในตัวคู่นอน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ

ด้านการดื่มสุรากับการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน พบว่าในการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนของกลุ่มตัวอย่างทั้งในเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่จะมีการดื่มสุรา โดยในเพศชายดื่มสุราจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 และไม่ดื่มสุราจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ขณะที่เพศหญิงดื่มสุราจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และไม่ดื่มสุราจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านความคิดที่จะยังคงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน พบว่าในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความคิดที่จะยังคงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนต่อไป โดยในเพศชายมีจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ จะเลิกพฤติกรรมนี้จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความคิดที่จะยังคงมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนต่อไป มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และจะเลิกพฤติกรรมนี้จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

เหตุผลในการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

สำหรับเหตุผลในการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนของนักศึกษา จากข้อมูลเชิงบรรยายในตารางที่ 1 ถึง 3 ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถแบ่งเหตุผลในการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ข้ามคืนออกเป็นปัจจัยหลักได้ 2 ปัจจัย ตามลักษณะของข้อกระทง ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวบุคคล

ปัจจัยภายในตัวบุคคลได้แก่ ค่านิยมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ความพึงพอใจในตัวคู่นอน ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในอดีต และการมีแฟนหรือมีครอบครัวในอนาคต

2. ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล

ปัจจัยภายนอกตัวบุคคลได้แก่ การสื่อสารภายในครอบครัว การเห็นแบบอย่างจากสังคม การทำแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อน การพักอาศัยกับบิดามารดา การดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์ การได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการเที่ยวสถานบันเทิง

โดยพบว่าผู้ที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคตินจะมีลักษณะการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อคำถามปัจจัยภายในตัวบุคคลและปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวบุคคล

1.1 ด้านค่านิยมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน

- ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์ข้ามคตินจะตอบตอบในแนวทางเดียวกัน คือ ชอบ สนุก รู้สึกดี และได้ปลดปล่อย
- ทัศนคติต่อการกลับมามีเพศสัมพันธ์กับคู่ก่อนคนเดิม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะให้คำตอบในแนวทางเดียวกัน คือ ไม่ เพราะไม่มีความจำเป็นต้องกลับไปเจอคนเดิมอีก น่าเบื่อ แต่หากคนไหนเก่ง หรือทำให้ติดใจได้ก็จะเก็บเบอร์ไว้ก่อน ถ้ามีความต้องการเมื่อไหร่จะติดต่อไป แต่ก็เก็บเบอร์ไว้ไม่นาน และมีคนใหม่ไปเรื่อยๆ
- ความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคตินของตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จะตอบว่าเป็นผลดีมากกว่าผลเสีย คือ รู้สึกดี ชอบ สนุก ไม่น่าเบื่อ แต่ในขณะเดียวกันก็มีผลเสีย เช่น เหงื่อ อุดนอน เปลืองเงิน ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงตอบว่ามีผลเสียมากกว่าผลดี คือ เสียตัว และรู้สึกว่าเป็นเรื่องน่าอาย รู้สึกผิดเวลาที่นึกถึงมัน และกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ถ้าแฟนรู้ก็คงรังเกียจ แต่ก็ไม่มีใครรู้ว่าเราไม่พูดออกไป
- ความคิดที่จะยังคงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคติน พบว่า จะยังคงมีพฤติกรรมดังกล่าวต่อไปเรื่อยๆ เพราะไม่เห็นว่าจะมีผลเสียอะไรหรือมีความจำเป็นอะไรที่ต้องเลิกพฤติกรรมดังกล่าว และพฤติกรรมดังกล่าวก็ทำให้ตนเองมีความสุข และรู้สึกดี ได้ปลดปล่อย
- ด้านผลกระทบต่อการเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบในแนวทางเดียวกันว่า การมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคตินไม่มีผลกระทบต่อการเรียน แต่หากจะมีก็คือไม่มีแรงตื่นมาเรียนในวิชาเช้า หรือตื่นสาย ทำให้เข้าเรียนสาย แต่ก็สามารถแก้ปัญหาได้โดยการเลือกลงทะเบียนเรียนวิชาที่สอนคาบสายหรือบ่าย และหลีกเลี่ยงวิชาที่เรียนในตอนเช้า หรือเสี่ยงที่จะไปเที่ยวกลางคืนในวันที่มีเรียนเช้า เป็นต้น

1.2 ความพึงพอใจในตัวคู่นอน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่า ความพึงพอใจในตัวคู่นอนมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายทุกคนเลือกจะมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนกับคู่นอนที่มีลักษณะด้าน **Physical Attraction** คือรูปร่างหน้าตาดี น่ารัก สวย หุ่นดี ขาว เซ็กซี่ ดัดฟัน เต็มแก้ม ฯลฯ เช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่จะเลือกฝ่ายชายจากลักษณะภายนอกเช่น รูปร่างสูงใหญ่ หล่อ ขาว ดุสะอาด ตรงสเปค ฯลฯ และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงบางส่วนเลือกที่ **Option** คือ ดูดีมีฐานะ การแต่งกายดี มีรถขับ เป็นต้น

1.3 ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในอดีต

- การเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในอดีต พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนทั้งเพศชายและเพศหญิงเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในอดีต ก่อนจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนในปัจจุบัน
- ความรู้สึกต่อประสบการณ์ทางเพศในอดีต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกทางด้านบวกต่อประสบการณ์ทางเพศในอดีตของตนเอง เช่น รู้สึกดี ชอบ มีความสุข

1.4 ทศนคติของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนต่อการมีแฟนหรือมีครอบครัวในอนาคต

- การเลิกพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนหากมีแฟน/คนรักที่รักมาก หรือมีครอบครัวที่จะแต่งงานกันในอนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลิกพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ในขณะที่บางส่วนก็ยังไม่เลิกพฤติกรรมดังกล่าว
- ทศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่มีผลต่อการแต่งงานมีครอบครัวในอนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบในแนวทางเดียวกันว่าไม่มีผลต่อการแต่งงานมีครอบครัวในอนาคต เพราะเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ และหากตนเองไม่พูด ก็จะไม่มีการรู้ อดีตก็คืออดีต และหากเจอคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยก็ไม่จำเป็นต้องหักหรือไปทำความรู้จักอีก หากถึงเวลานั้นจริงๆก็คงเลิกพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนไปแล้ว สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างมองว่าจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวในอนาคตคือ อาจทำให้ครอบครัวแตกแยกได้ อาจติดโรค หรือทำให้ประวัติตนเองไม่ดี ทำให้รู้สึกแยะเวลานึกถึงเหตุการณ์ที่เคยผ่านมา และอาจติดเป็นนิสัยถึงแม้จะมีครอบครัวแล้วก็ตาม
- ทศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่มีผลต่อชีวิตด้านต่างๆในอนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่ไม่รู้สึกว่าพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนจะส่งผลกระทบต่อชีวิตด้านต่างๆในอนาคต โดยเหตุผลส่วนใหญ่คือ มองว่าพฤติกรรมในปัจจุบันก็คืออดีตสำหรับอนาคตซึ่งไม่มีผลเกี่ยวข้องกัน หากไม่พูดก็ไม่มีการรู้ ซึ่งตรงกันข้ามกับ

เพศหญิงส่วนใหญ่คือ รู้สึกว่าพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคឹងจะส่งผลต่อชีวิตด้านต่าง ๆ ของตนในอนาคต โดยเหตุผลส่วนใหญ่คือ รู้สึกผิด รู้สึกแยะเวลาที่นึกถึงพฤติกรรมดังกล่าว

2. ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล

2.1 การสื่อสารภายในครอบครัว

การสื่อสารกับบิดามารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะมีการสื่อสารพูดคุยในเรื่องต่างๆกับบิดามารดา รวมถึงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคឹងมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายได้รับจากบิดามารดาถึงพฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือ ให้ป้องกันดี ๆ ระวังอย่าให้ติดโรค และอย่าให้ฝ่ายหญิงท้อง ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการพูดคุยสื่อสารในเรื่องต่างๆให้กับบิดามารดาฟังเท่ากันกับไม่ค่อยพูดคุยเรื่องต่างๆให้กับบิดามารดาฟัง สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีการพูดคุยในเรื่องของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคឹងให้กับบิดามารดาฟัง พบว่าคำตอบที่ได้รับจากบิดามารดาจะมีแนวทางใกล้เคียงกันคือ ระวังอย่าให้ท้อง

2.2 การเห็นแบบอย่างจากสังคม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถึงพฤติกรรมของดารา นักร้อง ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคឹងหรือไม่ พบว่าคำตอบส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างคือ ไม่มีผล หรือไม่เกี่ยวข้องกันกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคឹងของตนเอง

2.3 การทำแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อน

เพื่อนในกลุ่มมีพฤติกรรมแบบเดียวกันหรือไม่ พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายตอบว่ามี ในขณะที่เพศหญิงตอบว่ามีเท่ากันกับไม่มี และคำตอบอีกส่วนหนึ่งคือไม่รู้ว่ามิเพื่อนทำพฤติกรรมดังกล่าวหรือไม่

อิทธิพลของเพื่อนที่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคឹងมีผลต่อการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคឹងของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีผล หากตนเที่ยวกลางคืนแล้วต้องการจะไปต่อ ก็จะแยกจากเพื่อนไปต่างหาก ซึ่งเพื่อนก็จะรู้ หากเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบเดียวกันก็จะไปเหมือนกันกับตน แต่เพื่อนที่มีแฟนและไม่มีพฤติกรรมแบบตน ก็จะไปด้วยกับแฟน

2.4 การพักอาศัยกับบิดามารดา

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่จะพักอาศัยคนเดียวหรืออยู่กับเพื่อนในหอพัก อพาร์ทเมนต์ หรือคอนโด

2.5 การดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์

สำหรับการดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์กับการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคิณั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งในเพศชายและเพศหญิงดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์ทุกครั้งก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ

2.6 การได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ในการได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จะได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศทุกครั้งก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่ได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ

2.7 การเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์ถึงสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเจอกับคู่นอนก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ ผลพบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนเจอคู่นอนข้ามคิณที่สถานบันเทิงต่างๆ เช่น ผับ เคาท์ ที่ตนไปเที่ยวก่อนจะมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณด้วย มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่รู้จักกับคู่นอนผ่านการคุยทางอินเทอร์เน็ต (มากกว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิง) เมื่อคุยและ เห็นรูปแล้วถูกใจ จึงจะนัดเพื่อไปมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณด้วย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

ตารางที่ 4 แสดงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาเพศชายเปรียบเทียบกับนักศึกษาเพศหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

เพศ	N	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	ค่า t
ชาย	21	18.10	3.53	4.61 *
หญิง	8	14.63	5.99	

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เพศชายที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าเฉลี่ยระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 18.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.53 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.99 และระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาเพศชายเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาเพศหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนด้วยค่าสถิติที่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาเพศชายที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าสูงกว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาเพศหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

ตารางที่ 5 แสดงผลเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

กลุ่ม	N	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)	ค่า t
มีเพศสัมพันธ์ ข้ามคืน	29	17.34	4.26	.569
ไม่มีเพศสัมพันธ์ ข้ามคืน	29	15.72	3.61	

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนพบว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.34 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.26 ในขณะที่กลุ่มไม่มีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าเฉลี่ยระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 15.72 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.61 และเมื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนด้วยค่าสถิติที่พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนไม่มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษา
ภายหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบชำมคีน

ตารางที่ 6 แสดงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษา
ภายหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบชำมคีน

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับรู้ของพ่อแม่				
- พ่อแม่รู้	11	52.36	1	12.5
- พ่อแม่ไม่รู้	10	47.62	7	87.5
รวม	21	100	8	100
การเลิกมีพฤติกรรมทางเพศแบบชำมคีนหากมีแฟน/มีครอบครัวในอนาคต				
- เลิก	15	71.43	5	62.5
- ไม่เลิก	6	28.57	3	37.5
รวม	21	100	8	100
วิธีการป้องกันตนเอง				
- การหลังภายนอก	3	14.29	-	-
- การใช้ถุงยาง	19	90.48	7	87.5
- การกินยาคุม	8	38.10	7	87.5
- ไม่ป้องกัน	2	9.52	1	12.5
หมายเหตุ	กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้หลายวิธี			
ทัศนคติของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ชำมคีนที่มีผลต่อตนเอง				
- ผลดี	14	66.67	1	12.5
- ผลเสีย	11	52.38	7	87.5
หมายเหตุ	กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้ทั้งผลดีและผลเสียที่มีต่อตนเอง			

ตารางที่ 6 แสดงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษา
 ภายหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบชำมคิน (ต่อ)

ข้อมูล	เพศชาย		เพศหญิง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทัศนคติของพฤติกรรม เพศสัมพันธ์ชำมคินที่มีผลต่อ การแต่งงานมีครอบครัวใน อนาคต				
- มีผล	6	66.67	3	12.5
- ไม่มี	15	52.38	5	87.5
รวม	21	100	8	100
ทัศนคติของพฤติกรรม เพศสัมพันธ์ชำมคินที่มีผลต่อ ด้านต่าง ๆ ของชีวิตในอนาคต				
- มีผล	7	33.33	5	62.5
- ไม่มี	14	66.67	3	37.5
รวม	21	100	8	100

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายพ่อแม่มีการรับรู้ต่อพฤติกรรม
 เพศสัมพันธ์แบบชำมคินมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายพ่อแม่รู้
 ถึงการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบชำมคินจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 52.36 และไม่รู้ถึง
 พฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบชำมคินจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 ในขณะที่เพศหญิงส่วน
 ใหญ่พ่อแม่ไม่รู้ถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบชำมคินจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5
 และพ่อแม่รู้ถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ชำมคินจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ด้านการเลิกมีพฤติกรรมทางเพศแบบชำมคิน หากมีแฟน/มีครอบครัวในอนาคต พบว่า
 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งในเพศชายและเพศหญิงจะเลิกมีพฤติกรรมทางเพศแบบชำมคินหากมี
 แฟนหรือมีครอบครัวในอนาคต โดยในกลุ่มตัวอย่างเพศชายจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ
 71.43 และในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 62.5 ในขณะที่ไม่เลิกพฤติกรรม
 ดังกล่าว มีในกลุ่มตัวอย่างเพศชายจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 28.57 และกลุ่มตัวอย่างเพศ
 หญิงจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

ด้านวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 ใช้ถุงยางในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ รองลงมาคือให้ฝ่ายหญิงกินยาคุม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และไม่ป้องกันจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ในขณะที่เพศหญิงใช้วิธีการกินยาคุมเท่ากันกับให้ฝ่ายชายใช้ถุงยางจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และไม่ป้องกันจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ด้านทัศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่มีผลต่อตนเอง พบว่ามีความแตกต่างในด้านทัศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่มีผลต่อตนเอง โดยในเพศชายส่วนใหญ่มองว่าการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนเป็นผลดีร้อยละ 66.67 และเป็นผลเสียร้อยละ 52.38 ในขณะที่เพศหญิงมองว่าเป็นผลเสียถึงร้อยละ 87.5 และเป็นผลดีร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ด้านทัศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่มีผลต่อการแต่งงานมีครอบครัวในอนาคต พบว่าทัศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งในเพศชายและเพศหญิงที่มีผลต่อการแต่งงานมีครอบครัวในอนาคตไม่แตกต่างกัน คือไม่มีผล โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 52.38 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่ามีผล มีเพศชายจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ด้านทัศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่ส่งผลต่อด้านต่างๆของชีวิตในอนาคต พบว่ามีความแตกต่างในด้านของทัศนคติของการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนที่ส่งผลต่อด้านต่างๆของชีวิตในอนาคต โดยพบว่าในกลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 66.67 มองว่าไม่มีผล และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 33.33 มองว่ามีผล ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 มองว่ามีผล และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 มองว่าไม่มีผล

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 การศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศ และเหตุผลของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ เพศสัมพันธ์แบบชำมคิน

1.1 ด้านค่านิยมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบชำมคิน

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ชำมคินจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือในทางบวก ตัวอย่างคำตอบ คือ ชอบ สนุก รู้สึกดี และได้ปลดปล่อย โดยหากจะมีคำตอบด้านลบ คำตอบจะเป็นแนวทางเดียวกันคือ เห็นยอदनอน เปลืองเงิน ซึ่งแตกต่างจากเพศหญิงที่ตอบว่าด้านลบของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ชำมคิน คือทำให้เสียตัว และรู้สึกน่าอาย กลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กลัวแฟนรู้และจะรังเกียจ แต่ในขณะเดียวกัน ก็เชื่อว่าหากไม่พูดออกไปก็จะไม่มีใครรู้ ดังนั้นจากค่านิยมและทัศนคติดังกล่าวที่มองว่าพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ชำมคินของตนเองเป็นด้านบวกมากกว่าด้านลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษา ส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยในการเรียนอยู่ในระหว่าง 2.01 – 2.50 และกลุ่มตัวอย่างมองว่าไม่ส่งผลกระทบต่อการเรียน ดังนั้นพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ชำมคินนั้นจึงไม่ส่งผลกระทบในด้านลบกับตนเองมากนัก ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงแนวคิดที่จะเก็บเบอร์ของคู่ตอนที่ตนพึงพอใจไว้เพื่อนัดเจออีกครั้งและยังคงที่จะมีพฤติกรรมเช่นเดิมต่อไปเรื่อยๆ เพราะไม่เห็นว่าจะมีผลเสียหรือมีความจำเป็นอะไรที่ต้องเลิกพฤติกรรมดังกล่าว และพฤติกรรมดังกล่าวก็ทำให้ตนเองมีความสุข และรู้สึกดี ได้ปลดปล่อย

จากแนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับผลการสำรวจจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2545, อ้างถึงใน สุมโน ภิกขุ, 2553) ที่พบว่าทัศนคติและค่านิยมของวัยรุ่นในเรื่องเพศนั้นแตกต่างไปจากเดิมมาก โดยพบว่า วัยรุ่นหญิงยอมรับแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น โดยดูได้จากเยาวชนหญิงในเขตเมืองเกือบครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และในกลุ่มคนโสดพบว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในอัตราที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในระดับอุดมศึกษาโดยวัยรุ่นยอมรับการอยู่ด้วยกันโดยไม่หวังว่าจะต้องแต่งงานกันในอนาคตมากขึ้น นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าการอยู่ด้วยกันแบบไม่ผูกมัดและพร้อมจะยุติความสัมพันธ์ในตลอดเวลา และระหว่างอยู่กับแฟนก็สามารถไปมีผู้หญิงคนอื่นได้ นอกจากนี้ศึกษาร้อยละ 67 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ตัดสินใจอยู่ด้วยกันกับแฟนและยอมเสียตัวให้ก็เพราะความรัก แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่หวังผูกมัดถึงการแต่งงาน และไม่ปิดกั้นตัวเองในการคบผู้ชาย

คนใหม่เช่นกัน รวมทั้งยังเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับชายสองคนในช่วงเวลาเดียวกัน ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่ก็มีข้อขัดแย้งเชิงทัศนคติที่นักศึกษาหญิงเพียงร้อยละ 10 ที่ยอมรับว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ถูกต้อง

เช่นกันกับการศึกษาของ รุ่งทิวา นาคอุไร (2544, อ้างถึงใน ชลิตาภรณ์ สงสัมพันธ์, 2551) ที่ได้ศึกษาค่านิยมในการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล กับนักศึกษาอายุระหว่าง 18 - 23 ปี พบว่า นักศึกษามีค่านิยมในการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันแบบเปิดเผยในระหว่างที่ศึกษาอยู่มากขึ้น โดยเริ่มต้นพัฒนาจากความเป็นเพื่อน และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันแบบเปิดเผยทั้งนี้เพราะคนรอบข้างทั้งพ่อแม่ และเพื่อน ต่างก็ยอมรับในวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานมากขึ้น แต่ทั้งนี้นักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่ต่างก็ยอมรับว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมเพราะขัดกับวัฒนธรรมของสังคมไทย

จากทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปของวัยรุ่นในสังคมไทย ดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ จิตติมา ยินดี (2550) ที่พบว่า การที่วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมทางเพศกับคู่นอนของตนเองมากกว่า 1 คน ไม่ได้ทำให้มีการรับรู้ตนเองเป็นไปในทางด้านลบเหมือนดังแต่ก่อน แต่ในปัจจุบันกลับพบว่าวัยรุ่นหญิงตอนปลายที่มีคู่นอนมากกว่า 1 คนกลับมีการรับรู้ว่าตนเองมีเสน่ห์ดึงดูดใจต่อเพศตรงข้ามสูงกว่าวัยรุ่นหญิงตอนปลายที่มีคู่นอนเพียงคนเดียว

ขณะเดียวกันค่านิยมของนักศึกษาชายที่สามารถสะท้อนให้เห็นค่านิยมในสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป นั่นคือเห็นว่าการอยู่กับแฟนเป็นการประหยัดเงินที่ช่วยผู้หญิงปลดปล่อย ได้ใช้เงินร่วมกัน แถมสบายเพราะมีคนช่วยทำงานบ้าน ในขณะที่ฝ่ายหญิงยอมเพราะรักจริง แต่ไม่หวังแต่งงาน โดยนักศึกษาชายส่วนใหญ่จะให้เหตุผลกับฝ่ายหญิงว่ารัก แต่ก็ไม่ได้หวังถึงการแต่งงานเช่นเดียวกับฝ่ายหญิง จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์แบบฉาบฉวย ไม่ยั่งยืน ดังในสังคมปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชายและหญิงเห็นเหมือนกันว่า ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่ใช่เรื่องสำคัญและการตั้งท้องแล้วไปทำแท้งก็ไม่ใช่เรื่องผิด ควรมีการทำแท้งอย่างถูกวิธีกับผู้หญิงที่ท้องโดยไม่ตั้งใจ นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติของวัยรุ่นหญิงชายปัจจุบันมีความเสรีมากขึ้น เช่น การโอบกอดกันในที่สาธารณะเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ และการมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี เป็นต้น สอดคล้องกับ นายแพทย์วิชัย เทียนถาวร (2546, อ้างถึงใน ชลิตาภรณ์ สงสัมพันธ์, 2551) อธิบดีกรมอนามัย กล่าวไว้

ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ พบว่าเด็กไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 13 ปี และมีแนวโน้มว่าจะมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ นอกจากนี้วัยรุ่นชายมากกว่าร้อยละ 90 มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนวัยรุ่นยอมรับแนวคิดเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น ปัจจุบันวัยรุ่นไทยไม่ได้ให้ความสำคัญต่อค่านิยมเรื่องการรักษาสงวนตัวแบบเก่า กลับเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้น โดยเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเป็นเรื่องธรรมดา

จากความเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในสังคมดังกล่าว จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบคำถามเกี่ยวกับการคงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคิנדกล่าวต่อไปในอนาคตว่าจะยังคงมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคิנדต่อไปเรื่อยๆ เพราะมองว่าไม่มีผลเสียหาย รวมถึงมองว่าคนอื่นๆ ในสังคมก็มีพฤติกรรมอยู่ก่อนแล้วหรือมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเช่นกัน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงทัศนคติและค่านิยมว่าพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคิन्दี้ไม่ใช่เรื่องเสียหายแต่อย่างใด

1.2 ความพึงพอใจในตัวคู่นอน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่า ความพึงพอใจในตัวคู่นอนมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิन्द โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายทุกคนเลือกจะมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิन्दกับคู่นอนที่มีลักษณะด้าน **Physical Attraction** คือรูปร่างหน้าตาดี น่ารัก สวย หุ่นดี ขาว เซ็กซี่ ดัดฟัน เต็มแก้ม ฯลฯ เช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่จะเลือกฝ่ายชายจากลักษณะภายนอกเช่น รูปร่างสูงใหญ่ หล่อ ขาว ดุสะอาด ตรงสเปค ฯลฯ และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงบางส่วนเลือกที่ **Option** คือ ดูดีมีฐานะ การแต่งกายดี มีรถขับ เป็นต้น จากผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกศราภรณ์ มีมงคล (2551) ที่ทำการสำรวจเจตคติของเยาวชนต่อการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิन्द และพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ข้ามคิन्दส่วนใหญ่ให้คำตอบที่ตรงกันว่า ลักษณะของเพศตรงข้ามที่ทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิन्दด้วยคือ รูปร่างหน้าตาภายนอก เช่น หากเป็นเพศชาย จะอยากมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิन्दกับเพศหญิงที่รูปร่างหน้าตาถูกใจ สมส่วน หุ่นดี ในขณะที่เพศหญิงจะอยากมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิन्दกับเพศชายที่รูปร่างสมส่วน หน้าตาดี เจอคนที่ถูกใจ

จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคิन्दอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากเรื่องของทัศนคติ และค่านิยมที่มีต่อเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไปแล้ว รูปร่างหน้าตาภายนอกของฝ่ายตรงข้าม การแต่งกายที่

ถูกใจหรือพึงพอใจ จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนของกลุ่มตัวอย่างได้

1.3 ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในอดีต

การเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในอดีต พบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนทั้งเพศชายและเพศหญิงเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในอดีต ก่อนจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนในปัจจุบัน และความรู้สึกต่อประสบการณ์ทางเพศในอดีต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้สึกทางด้านบวกต่อประสบการณ์ทางเพศในอดีตของตนเอง เช่น รู้สึกดี ชอบ มีความสุข จากประสบการณ์ในอดีตและความรู้สึกทางด้านบวกต่อประสบการณ์ทางเพศในอดีตทำให้กลุ่มตัวอย่างยังคงมีแนวคิดที่จะคงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนต่อไปในอนาคต ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของเกศรินทร์ กาญจนภิรมย์ (2547) ที่ศึกษาพบว่าประสบการณ์ในอดีตในการรับรู้เรื่องความรักและการมีเพศสัมพันธ์ เป็นปัจจัยที่ผลต่อความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาหญิงในระดับสูง เช่นเดียวกับการศึกษาของวิภาดา เอี่ยมแย้ม (2549) และ พิมพิชา สุพัตกุล (2551) ที่พบว่า ประสบการณ์ความรักและเพศสัมพันธ์ที่ผ่านมาส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคืนทั้งสิ้น กล่าวคือ ผู้ที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนแล้วแต่เคยมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์มาก่อน และมีความรู้สึกต่อประสบการณ์นั้นในด้านบวกมากกว่าด้านลบ

2. ปัจจัยภายนอกตัวบุคคล

2.1 การสื่อสารภายในครอบครัว

การสื่อสารกับบิดามารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะมีการสื่อสาร พูดคุยในเรื่องต่างๆ กับบิดามารดา รวมถึงพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายได้รับจากบิดามารดาถึงพฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือ ให้ป้องกันดีๆ ระวังอย่าให้ติดโรค และอย่าให้ฝ่ายหญิงท้อง ซึ่งในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการพูดคุยสื่อสารในเรื่องต่างๆ ให้กับบิดามารดาฟังเท่ากันกับไม่ค่อยพูดคุยเรื่องต่างๆ ให้กับบิดามารดาฟัง สำหรับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีการพูดคุยในเรื่องของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนให้กับบิดามารดาฟัง พบว่าคำตอบที่ได้รับจากบิดามารดาจะมีแนวทางใกล้เคียงกันคือ ระวังอย่าให้ท้อง จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยพบว่าบุตรมีการพูดคุยสื่อสารกับบิดามารดาในเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบุตรชาย ซึ่งลักษณะคำตอบที่ได้รับจากครอบครัวไม่ได้เป็นคำตอบในลักษณะของการห้ามปราม แต่เป็นคำตอบในลักษณะของการตักเตือนให้

ป้องกันตนเอง และระวังเพศหญิงตั้งครรภ์ เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่บุตรสาวพบว่า การพูดคุยในเรื่องเพศกับครอบครัวนั้นมีอัตราส่วนเท่ากันกับการไม่พูดคุยให้ครอบครัวรับรู้ และคำตอบที่ได้รับจากการพูดคุยมีลักษณะเช่นเดียวกันกับเพศชายคือเป็นลักษณะของการเตือนให้ระวังตนเองไม่ให้ตั้งครรภ์ แต่ไม่ได้เป็นลักษณะของการห้ามปราม

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงกฎเกณฑ์ทางสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากขึ้น ทำให้การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่อง "เพศ" กลายเป็นเรื่องปกติธรรมดามากขึ้นในครอบครัว ทั้งนี้เป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ของสังคมที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนอาจเป็นตัวทำลายความก้าวหน้าทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม กฎเกณฑ์ทางสังคม ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นต้น (วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2546) และสถาบันครอบครัวก็ได้รับผลกระทบอย่างมาก เช่น การลดขนาดจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยวและพ่อแม่ไม่มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่ลูก ทำให้สังคมอื่นๆ เข้ามามีบทบาทแทนสังคมครอบครัว เช่น โรงเรียน เพื่อน สื่อมวลชน เป็นต้น ครอบครัวไทยมีความสั่นคลอน ความสัมพันธ์ระหว่างคนในครอบครัวไม่แน่นแฟ้น ต่างคนต่างอยู่มากขึ้น จากผลกระทบที่เกิดขึ้นในสังคมไทยสอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน (Differential Socialization Theory) โดยทฤษฎีดังกล่าวเสนอว่า วัฒนธรรม (culture) เป็นแรงบังคับอย่างสำคัญต่อรูปแบบทางเพศของเด็ก และวัฒนธรรมในเบื้องต้นที่เด็กได้รับก็คือวัฒนธรรมของครอบครัวที่เด็กได้รับประสบการณ์มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมการอบรมเลี้ยงดูเด็กของบิดามารดาและวัฒนธรรมการแสดงบทบาททางเพศของบิดามารดา โดยหากบิดามารดาแสดงบทบาททางเพศที่เหมาะสมก็จะส่งผลให้บุตรแสดงบทบาททางเพศที่เหมาะสมด้วยเช่นกัน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ เกศรินทร์ กาญจนภิรมย์ (2547) ที่ศึกษาพบว่าหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสของนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยคือการได้รับการปลูกฝังเรื่องการมีคู่ครองและการรักษานวลสงวนตัวจากครอบครัว ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 การเห็นแบบอย่างจากสังคม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถึงพฤติกรรมของดารา นักร้อง ส่งผลต่อพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์แบบชำคินหรือไม่ พบว่าคำตอบส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างคือ ไม่มีผล หรือไม่เกี่ยวข้องกันกับพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์แบบชำคินของตนเอง อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่าค่านิยมในเรื่องเพศของนักศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการเห็นแบบอย่างจากสังคม และเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นจากการดูนิตยสาร หรือจากไลฟ์สไตล์ใน

ภาพยนตร์ฮอลลีวูด (สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์, 2544) หรือแม้กระทั่งพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกอย่างชัดเจนในละครไทยก็ตาม ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้เยาวชนถูกปลูกฝัง และซึมซับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมโดยไม่รู้ตัว เช่น การ์ตูนญี่ปุ่นแต่ละตอน จะเน้นไปถึงการยอมเสียตัวของหญิงสาวเพื่อความทรงจำครั้งแรกกับผู้ชายที่ตนเองรัก โดยไม่สนใจว่าจะอยู่ในสภาวะเช่นใด การดูแบบอย่างจากในละครหรือภาพยนตร์ ที่ผลักดันให้ทั้งชายและหญิงเน้นการมีเพศสัมพันธ์กันตั้งแต่แรกเจอหรือออกเที่ยวด้วยกันเพียงครั้งแรก รวมถึงเน้นการมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานระหว่างพระเอก นางเอก หรือพระเอกกับ นางร้าย หรือพฤติกรรมการเปลี่ยนคู่นอนมากกว่า 1 คนในละครไทย

สอดคล้องกับข้อมูลของ นิคม จารุมณี ที่กล่าวไว้ในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ (2544, อ้างถึงใน ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551) ได้กล่าวถึงข้อมูลสถิติว่าวัยรุ่นไทยปัจจุบันมีการตั้งครรภ์ระหว่างเรียนมากขึ้น เด็กมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เพราะกระแสสังคมที่เปลี่ยนไป วัยรุ่นมีการเลียนแบบจากสิ่งยั่วยวนทางเพศ เช่น ภาพยนตร์โทรทัศน์ ทำให้เด็กอยากลอง เด็กสมัยนี้จึงเสียความบริสุทธิ์เร็ว นอกจากนี้แล้วสังคมในปัจจุบันของไทยละเลยวัฒนธรรมความเป็นไทย พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ค่อยเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูอบรมลูก บางคนปล่อยลูกใส่เสื้อผ้าสายเดี่ยวเกะออกป๊อข้างนอกโดยไม่มีการห้ามปราม

จากที่กล่าวข้างต้น อิทธิพลจากสื่อต่างๆ และตัวแบบในสังคมน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผู้วิจัยเชื่อว่าส่งผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามค่านของกลุ่มตัวอย่าง ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของเกศรินทร์ กาญจนภิรมย์ (2547) ที่พบว่าการรับรู้ตัวแบบในสังคมจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานของนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ ระวีวรรณ ดนัยดุษฐ์กุล (2549) ที่พบว่าการมีเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์น้อยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายการละเว้นจากการมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 73.20 สอดคล้องกับการศึกษาของพิมพ์ิชา สุพัตกุล (2551) ที่พบว่าปัจจัยที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามค่านของวัยรุ่นตอนปลายทั้งหญิงและชายคือ การดูแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อนหรือเห็นแบบอย่างจากบุคคลในสังคม

2.3 การทำแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่ตอบว่ามีผล ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงตอบว่าไม่มีผล หากคนที่อยู่กลางคืนแล้วต้องการจะไปต่อ ก็จะแยกจากเพื่อนไปต่างหาก ซึ่งเพื่อนก็จะรู้ หากเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบเดียวกันก็จะไปเหมือนกันกับตน แต่เพื่อนที่มีแฟนและไม่มีพฤติกรรมแบบตน ก็จะไปต่อกับแฟน ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องก่อนหน้านี้ที่พบว่ากลุ่มเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน เช่นการศึกษาของระวีวรรณ ดนัยคุชฎีกุล (2549) วิชาดา เอี่ยมแย้ม (2549) และพิมพ์ชา สุพัตกุล (2551) ที่ศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อน หรือการมีเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์เช่นเดียวกันกับตนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่แสวงหาความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ทำให้วัยรุ่นง่ายต่อการถูกชักจูงให้ทำกิจกรรมใดๆ เพื่อยอมรับว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม จากการศึกษาพบว่ากลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์นั้นจะมีค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศในรูปแบบใหม่ โดยมีทัศนคติว่าการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ถือเป็นเรื่องปกติเพราะเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติทั้งของตนเองและฝ่ายตรงข้าม ไม่เกิดวันใดก็วันหนึ่งจึงไม่ถือเป็นเรื่องแปลกที่จะมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีโอกาส และหากมีเพื่อนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยแล้วยังมีโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นตามลำดับ

2.4 การพักอาศัยกับบิดามารดา

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่จะพักอาศัยคนเดียวหรืออยู่กับเพื่อนในหอพัก อพาร์ทเมนต์ หรือคอนโด สอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศแบบ "อยู่ก่อนแต่ง" ของเอแบคโพลล์ (2547, อ้างถึงใน สุมโน ภิกขุ, 2553) ที่พบว่าการใช้ชีวิตอิสระห่างไกลพ่อแม่เป็นปัจจัยอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปรากฏการณ์ "อยู่ก่อนแต่ง" โดยสำรวจเยาวชนอายุระหว่าง 11 – 26 ปี ใน 29 จังหวัด ทั่วประเทศ พบว่าเยาวชนร้อยละ 8.3 พักอาศัยอยู่คนเดียวตามหอพัก อพาร์ทเมนต์ และคอนโดมิเนียม และเมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจก่อนหน้านี้ ในปี 2546 พบว่าเยาวชนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 76.2 เหลือร้อยละ 69.3 ซึ่งการอยู่ห่างไกลพ่อแม่ นำมาสู่การพักกันเป็นคู่แบบสามี - ภรรยา ซึ่งมีทั้งที่พ่อแม่รับรู้และพ่อแม่ไม่รับรู้ และมีหลายกรณีที่ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายหาเลี้ยงผู้ชาย

สอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ของ ระวีวรรณ

ดัชนีคุณวุฒิ (2549) ที่พบว่าการมีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ได้ถึง ร้อยละ 73.20

2.5 การดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์

สำหรับการดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์กับการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคิณนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งในเพศชายและเพศหญิงดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์ทุกครั้ง ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ สอดคล้องกับการศึกษาของ วิภาดา เอี่ยมแยม (2549) เกศราภรณ์ มีมงคล (2551) และพิมพิชา สุพัตกุล (2551) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิณที่สำคัญที่สุดคือ การดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์ จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาที่เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์จะถูกชักจูงให้ปฏิบัติตามคำชักชวนของคนรอบข้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนหรือเพื่อนสนิท และยังส่งผลต่อระบบประสาทส่วนกลางทำให้ผู้ดื่มมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป เกิดการขาดความยับยั้งชั่งใจ ทำให้มีพฤติกรรมทางเพศเกิดขึ้น รวมถึงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามมา (สิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์, 2548)

2.6 การได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ในการได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่จะได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศทุกครั้ง ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ ในขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ไม่ได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ สอดคล้องกับการศึกษาของ วิภาดา เอี่ยมแยม (2549) เกศราภรณ์ มีมงคล (2551) และพิมพิชา สุพัตกุล (2551) ที่พบว่าปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคิณคือ การได้รับสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

2.7 การเที่ยวสถานบันเทิง

จากการสัมภาษณ์ถึงสถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างเจอกับคู่นอนก่อนการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณ ผลพบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนเจอกับคู่นอนข้ามคิณที่สถานบันเทิงต่างๆ เช่น ผับ เคาท์ ที่ตนไปเที่ยวก่อนจะมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณด้วย มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่รู้จักกับคู่นอนผ่านการคุยทางอินเทอร์เน็ต (มากกว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิง) เมื่อคุยและเห็นรูปแล้วถูกใจ จึงจะนัดเพื่อไปมีเพศสัมพันธ์ข้ามคิณด้วย เช่นเดียวกับการศึกษาของ วิภาดา เอี่ยมแยม (2549) เกศราภรณ์ มีมงคล (2551) และ พิมพิชา สุพัตกุล (2551) ที่พบว่า การเที่ยวสถานบันเทิงเป็นกระบวนการที่นำกลุ่มตัวอย่างไปสู่การเกิดพฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ข้ามคิณทั้งสิ้น โดยการศึกษาของวิภาดา เอี่ยมแยม (2549) พบว่าปัจจัยรองลงมาคือ การติดต่อทางโทรศัพท์กับบุคคลที่เพื่อนแนะนำ และการไปงานเลี้ยงสังสรรค์ที่บ้านเพื่อนหรือเที่ยวต่างจังหวัด เป็นต้น

ตอนที่ 2 การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

จากการศึกษาพบว่าเพศชายที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าเฉลี่ยระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 18.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.53 ในขณะที่เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.99 และระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาเพศชายเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาเพศหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนด้วยค่าสถิติที่พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาเพศชายที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าสูงกว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาเพศหญิงที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงบรรทัดฐานเชิงซ้อน (Double standard) ในเรื่องเพศของสังคมไทยดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วในการอภิปรายข้างต้น ที่แสดงให้เห็นว่าสังคมปัจจุบันสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ชายและหญิงมีโอกาสได้อยู่ใกล้กันมากขึ้น ค่านิยมทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์กันเร็วขึ้น รวมถึงมีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างออกไปจากเดิม เช่น พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน แต่อย่างไรก็ตามหากบุคคลได้ล่วงละเมิด ฝ่าฝืนหรือกระทำพฤติกรรมทางเพศที่ไม่อยู่ในกรอบจารีต ประเพณีของสังคม หรือไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมได้วางบทบาททางเพศของเพศชายและเพศหญิงไว้สังคมจะติเตียนผู้ชายน้อยกว่าผู้หญิงหากมีการกระทำพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้น ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุทำให้ในกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ทางเพศของสังคมหรือมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม คือ มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายยังคงมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ทำพฤติกรรมทางเพศแบบพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืน เช่นเดียวกันกับตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ เกศราภรณ์ มีมงคล (2551) ที่ศึกษาเจตคติของเยาวชนต่อการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน และในกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีแนวโน้มจะไม่ยอมรับผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนมาเป็นคู่รักหรือแต่งงานด้วยได้ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงสามารถยอมรับผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมาเป็นแฟนหรือคู่รักได้มากกว่า รวมถึงการพัฒนาความสัมพันธ์จนถึงขั้นแต่งงาน พบว่าผู้หญิงสามารถพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้ชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนจนถึงขั้นแต่งงานได้มากกว่าที่ผู้ชายสามารถพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนมาแต่งงานได้ โดยมีความแตกต่างด้านเจตคติดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

เมื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนพบว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.34 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.26 ในขณะที่กลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีค่าเฉลี่ยระดับการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 15.72 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.61 และเมื่อเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนด้วยค่าสถิติที่พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนไม่มีความแตกต่างกันกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพิชา สุพัตกุล (2551) ที่ศึกษาพบว่าวัยรุ่นตอนปลายที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนและวัยรุ่นตอนปลายทั่วไปที่ไม่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของฐิติมา ยินดี (2550) ที่พบว่า การรับรู้ตนเองด้านร่างกาย ด้านศีลธรรมจรรยา ด้านครอบครัว และคนใกล้ชิด และการรับรู้ตนเองด้านสังคม ระหว่างวัยรุ่นหญิงตอนปลายที่มีคู่นอนคนเดียวและมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ไม่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้ตนเองด้านความมีเสน่ห์ดึงดูดใจต่อเพศตรงข้ามของวัยรุ่นที่มีคู่นอนมากกว่า 1 คนสูงกว่าวัยรุ่นตอนปลายที่มีคู่นอนเพียงคนเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกด้วย

จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกันกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ทั้งนี้เป็นผลมาจากค่านิยม และทัศนคติของวัยรุ่นในปัจจุบันที่มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่ใช่พฤติกรรมที่เสียหาย หรือส่งผลกระทบต่อตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคตแต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อบุคคลมองว่าพฤติกรรมที่ตนเองกระทำไม่ใช่เรื่องผิดหรือเสียหายจึงไม่ส่งผลให้ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลลดลงหรือน้อยกว่าบุคคลที่ไม่มีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

ตอนที่ 4 การศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นและวิธีการป้องกันตนเองของนักศึกษาภาย หลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบชำมคีน

จากการศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลังจากการมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์แบบชำมคีนนั้น พบว่าด้านการรับรู้ของพ่อแม่ที่มีต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบชำมคีน ในกลุ่มตัวอย่างเพศชายพ่อแม่มีการรับรู้ต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบชำมคีนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่รู้ถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แบบชำมคีน

สำหรับวิธีการป้องกันตนเองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่ ใช้ถุงยางในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ รองลงมาคือให้ฝ่ายหญิงกินยาคุม และไม่ป้องกันจำนวน 2 คน ในขณะที่เพศหญิงใช้วิธีการกินยาคุมเท่ากับให้ฝ่ายชายใช้ถุงยาง และไม่ป้องกันจำนวน 1 คน เมื่อถามถึงความมั่นใจในตัวของคุณอนพบว่า เพศชายส่วนใหญ่ไม่มีความมั่นใจในตัวคุณอน ขณะที่เพศหญิงมีความมั่นใจในตัวคุณอนเท่ากับไม่มั่นใจ และเมื่อถามถึงผลกระทบหรือความกังวลกับการติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์แบบชำมคีนหรือการตั้งครรภ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและเพศหญิงมองว่าไม่กังวล พฤติกรรมทางเพศแบบเพศสัมพันธ์ชำมคีนไม่ส่งผลกระทบต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และไม่กังวลว่าจะตั้งครรภ์ รวมทั้งเชื่อว่าการใส่ถุงยาง กินยาคุม และการหลังภายนอก เป็นวิธีการที่ปลอดภัยต่อการป้องกันโรคและการตั้งครรภ์ สำหรับเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่ป้องกันตนเองนั้น คำตอบคือ มั่นใจ และเชื่อมั่นในคุณอนว่าจะไม่มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยดูจากรูปร่าง หน้าตาภายนอก รวมถึงก่อนการมีเพศสัมพันธ์จะล้างทำความสะอาดอวัยวะเพศทั้งของตนเองและคุณอนให้สะอาด จากความเชื่อดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าวัยรุ่นจะมีความคิดของการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Erickson, 1968 อ้างถึงใน ฐนันทน์ คงคาหลวง, 2548) ที่เชื่อว่าตนเองแข็งแรง เป็นวัยที่อยู่ห่างไกลจากความตายจึงมีความวิตกกังวลในเรื่องความเจ็บป่วยน้อย และรับรู้ว่าคุณอนห่างไกลจากผลลัพธ์ทางด้านลบจากพฤติกรรมที่ตนเองกระทำ ความตายเป็นสิ่งที่ยังไม่มาถึงในเวลาอันใกล้ จึงไม่วิตกกังวลกับความตายของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของ วิลไลลักษณ์ เสรีตระกูล (2538) ที่พบว่าวัยรุ่นส่วนมากคิดว่าตนเองปลอดภัยและอยู่ห่างไกลจากความเสี่ยงต่อการติดโรค และเมื่อถามถึงความคิดว่าคุณอนมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์มากน้อยเพียงใด พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่จะตอบว่า เสี่ยงน้อย หรือไม่มีโอกาสติดเลย โดยสัดส่วนของวัยรุ่นหญิงที่ตอบว่าไม่มีโอกาสติดเลยจะสูงกว่าในวัยรุ่นชาย

ทัศนคติของพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ชำมคีนต่อการมีแฟนหรือมีครอบครัวในอนาคต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลิกพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบชำมคีนหากมีคนรักมาก ในขณะที่บางส่วนก็ยังไม่เลิกพฤติกรรมดังกล่าว สำหรับผลของการมีการเพศสัมพันธ์แบบ

ข้ามคืนกับการแต่งงานมีครอบครัวในอนาคต พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มองว่าไม่มีผลกระทบต่อชีวิตครอบครัว ในขณะที่ผลกระทบจากพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนกับภาพรวมของชีวิตด้านต่าง ๆ ในอนาคต พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่ไม่รู้สึกว่าพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนจะส่งผลกระทบต่อชีวิตด้านต่าง ๆ ในอนาคต ซึ่งตรงกันข้ามกับเพศหญิงส่วนใหญ่คือ รู้สึกว่าพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ข้ามคืนจะส่งผลกระทบต่อชีวิตด้านต่าง ๆ ของตนในอนาคต โดยเหตุผลส่วนใหญ่คือ รู้สึกผิด รู้สึกแยเวลาที่นึกถึงพฤติกรรมดังกล่าว

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความเชื่อ และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไปรวมถึงการมองตนเองเกี่ยวกับอนาคตภายหลังการมีพฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนว่าไม่มีผลกระทบต่อตนเองหากตนเองไม่กล่าวถึง จากความคิดและความเชื่อดังกล่าวทำให้เด็กวัยรุ่นในปัจจุบันมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานมากขึ้น (Brown, 1966 อ้างถึงใน อมรา พงศาพิชญ์, 2548) สำหรับการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศของตนเองกับบิดามารดา สอดคล้องกับการศึกษาภาคสนามของ อมรา พงศาพิชญ์ (2548) ที่พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มักเก็บเรื่องดังกล่าวเป็นความลับ และหลีกเลี่ยงที่จะพูดเรื่องดังกล่าวกับผู้ปกครอง แต่เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันทำให้วัยรุ่นกล้าที่จะพูดคุยกับผู้ปกครองมากขึ้น แต่ก็เกิดขึ้นกับวัยรุ่นเพศชายเท่านั้น สอดคล้องกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการใช้ชีวิตด้านต่าง ๆ ในอนาคตที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่มองว่าไม่ส่งผลกระทบ ตรงข้ามกับเพศหญิงที่ส่วนใหญ่มองว่าส่งผลกระทบ ทั้งนี้เพราะบรรทัดฐานในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรทัดฐานทางเพศมีลักษณะเป็นมาตรฐานเชิงซ้อน (Double Standard) นั่นคือการพิจารณาโดยเกณฑ์อันหนึ่งประเมินพฤติกรรมของชายและใช้เกณฑ์อีกอันหนึ่งประเมินพฤติกรรมของเพศหญิง ทำให้เพศชายและเพศหญิงถูกตัดสินอย่างแตกต่างในพฤติกรรมเดียวกัน รูปแบบพฤติกรรมทางเพศที่มีมาตรฐานเชิงซ้อนอยู่เบื้องหลังจึงเปิดโอกาสให้ผู้ชายได้แสวงหาความสุขทางเพศ เน้นความพึงพอใจของตนเองและมีความสุขทางกาย แต่เข้มงวดในพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงโดยเฉพาะความบริสุทธิ์ของเพศหญิง หญิงไทยจะถูกคาดหวังว่าควรจะต้องหวงแหนพรหมจรรย์เพื่อมอบให้สามีในอนาคต มักไม่ค่อยมีอิสระในเรื่องชีวิตส่วนตัว และถูกรองเนื่องจากต้องอยู่ในกรอบจารีตประเพณี บรรทัดฐานที่กำหนดบทบาทของเพศหญิงจึงมีลักษณะเข้มงวด และขัดเกลาเพศหญิงให้มีความระมัดระวังควบคุมพฤติกรรมให้อยู่ในกรอบประเพณีมากกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่มองว่าเป็นเรื่องน่าอายและต้องห้าม รวมทั้งให้ความสำคัญอย่างมากต่อการรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงสาวเพราะเป็นการวัดคุณค่าความเป็นผู้หญิง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าบรรทัดฐานทางเพศของผู้หญิงมักจะเกี่ยวข้องกับข้อห้ามทางเพศเป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้สังคมจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมตะวันตก ความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อเรื่องดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง และมีการยอมรับและปฏิเสธหลายชั้น แต่ก็ยังอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เหล่านี้ (มานพ คณะโต, 2541) โดยเฉพาะความเชื่อว่าพรหมจรรย์เป็นตัวกำหนดคุณค่าความ

เป็นเพศหญิง สอดคล้องกับผลการศึกษาของผู้วิจัยที่คำตอบของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มองว่า พฤติกรรมเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืนส่งผลกระทบต่อตนเองในชีวิตด้านต่างๆ และการมีครอบครัว เช่น กลัวว่าสามีจะรู้และหากรู้จะรังเกียจ ทำให้รู้สึกผิดเวลาที่นึกถึง รู้สึกแยกับตนเอง รวมทั้งทำ อาจทำให้ครอบครัวแตกแยก ซึ่งความวิตกกังวลภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน ดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิชาดา เอี่ยมแย้ม (2549) ที่พบว่าผลของการมี เพศสัมพันธ์ข้ามคืนที่พบมากเป็นผลทางจิตใจ เช่น การเกิดความรู้สึกผิดภายหลังการมี เพศสัมพันธ์แบบข้ามคืน

นอกจากนี้ความเชื่อว่าพรหมจรรย์เป็นตัวกำหนดคุณค่าความเป็นเพศหญิงยังสอดคล้อง กับการศึกษาภาคสนามของ อมรา พงศาพิชญ์ (2548) ที่พบว่าวัยรุ่นชายทุกคนชั้นไม่ได้วาง บรรทัดฐานในการตัดสินว่าผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจะเป็นคนดีหรือไม่ แต่มองว่าการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับปัจจุบัน และสามารถยอมรับผู้หญิงที่มี เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้มากกว่าคนรุ่นก่อน แต่วัยรุ่นชายทุกคนก็ยังคงมีความคิดเหมือนกัน ว่าต้องการให้ผู้หญิงคงความบริสุทธิ์ไว้มากกว่า ถึงแม้ปัจจุบันแนวโน้มการยอมรับการมี เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจะเป็นสิ่งธรรมดาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมากขึ้นก็ตาม